

- شنبه ۱۷ خردادماه ۱۴۰۴**
- سال هفدهم - شماره ۳۱۳۸**

سپهرغرب، گروه جوانی – سمیرا گمار، یک جامعه‌شناس گفت، در حالی‌که بازار کار ایران با چالش‌های جدی بیکاری و کمبود فرصت‌های شغلی روبه‌رو است، نظام آموزش عالی همچنان در دام مدرک‌گرایی و ضعف در آموزش مهارت‌های کاربردی گرفتار مانده است. این مسئله باعث شده تا بسیاری از فارغ‌التحصیلان نتوانند نیازهای واقعی بازار کار را برآورده کنند و به تبع آن، نرخ بیکاری در میان جوانان افزایش یابد.

در سال‌های اخیر، مسئله اشتغال جوانان به یکی از چالش‌های کلان و تعیین‌کننده در سیاست‌گذاری‌های اجتماعی و اقتصادی کشور تبدیل شده است. نرخ بیکاری در میان فارغ‌التحصیلان دانشگاهی، مهاجرت گسترده نیروی انسانی از شهرهای کوچک به کلان‌شهرها، میل روزافزون به مهاجرت بین‌المللی و کاهش امید به آینده شغلی، همگی رنگ خطررهایی هستند که از بحران پنهان و در حال گسترش در ساختار بازار کار ایران حکایت دارند. در کنار این عوامل، تغییر در الگوهای فرهنگی، نفوذ گسترده فضای مجازی، رشد سبک زندگی مصرف‌گرا و تغییر تصورات عمومی درباره موفقیت و درآمد، معادلات اشتغال را پیچیده‌تر کرده است.

برای واکاوی دقیق‌تر این تحولات، گفت‌وگویی داشته‌ایم با دکتر آذر رشتیانی، جامعه‌شناس و پژوهشگر مسائل جوانان. در این مصاحبه، او از زوایای مختلف به ریشه‌ها و پیامدهای پدیده بیکاری و اشتغال ناپایدار در میان نسل جوان پرداخته است؛ از ناکارآمدی ساختار اقتصادی و ضعف نظام آموزش عالی گرفته تا تأثیر رسانه‌ها، خانواده، نهادهای سیاست‌گذار و فضای مجازی در شکل‌دهی به نگرش و هویت شغلی جوانان. این گفت‌وگو تلاشی است برای بازخوانی یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های نسل جدید و نیز جست‌وجویی برای یافتن راهکارهایی که می‌توانند امید و اعتماد را به آینده شغلی کشور بازگردانند.

■ بررسی عوامل بیکاری جوانان

پژوهشگر مسائل جوانان در یک گفت‌وگوی تفصیلی با اشاره به مهم‌ترین دلایل بیکاری جوانان در کشور اظهار کرد: یکی از عوامل اصلی، رشد شدید جمعیت در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ بود؛ نسلی که در دو دهه اخیر به سن اشتغال رسیده‌اند، اما زیرساخت‌های اقتصادی و اجتماعی کشور توان جذب این حجم از نیروی کار را نداشته است.

دکتر آذر رشتیانی با تأکید بر مشکلات ساختاری اقتصاد ایران افزود: رشد پایین اقتصادی، تحریم‌ها و ضعف در توسعه صنایع و کسب‌وکارها، فرصت‌های شغلی مناسب را کاهش داده‌اند. در کنار این‌ها، آموزش عالی نیز نتوانسته متناسب با نیاز بازار کار حرکت کند؛ بسیاری از رشته‌های تحصیلی، فاقد مهارت‌های کاربردی لازم برای اشتغال هستند.

وی ادامه داد: این نبود انطباق میان تحصیلات دانشگاهی و نیاز بازار، در کنار ناکارآمدی ساختاری و بروکراسی اداری، منجر به افزایش بیکاری در میان فارغ‌التحصیلان شده است. در بسیاری موارد، افراد بدون صلاحیت در مناصب مهم

سپهرغرب، گروه خبر – مریم کریمی آرمان؛ دهیار روستای کریم‌آباد دلیل تنش بین مردم و دهیاری را ساخت غیر قانونی و بدون مجوز ساختمان اعلام کرد و گفت: از مردم روستا درخواست داریم، ساخت‌وسازهایشان را از طریق دهیاری و با مجوز انجام دهند. بارها از طریق اخبار روستا تبعات، منع قانونی و تشویقات را توضیح داده‌ایم اما متأسفانه کسی گوشش بدهکار نیست.

حسن خدایاری روز سه‌شنبه ۳۰ اردیبهشت‌ماه در مصاحبه با خبرنگار روزنامه سپهرغرب گفت: چون ساخت‌وسازها غیرقانونی و بدون رعایت آیین‌نامه‌ها انجام می‌شود، استحکام ندارد و در صورت بروز حادثه نباید از بیمه حوادث انتظار پاسخگویی داشته باشند.

وی افزود: بخاطر مسدود شدن معابر، همسایه‌ها نمی‌توانند انشعابات دریافت کنند. همچنین جدول‌گذاری آب‌های سطحی هم انجام نمی‌شود و آب در کوچه پخش شده و مشکلات بهداشتی ایجاد می‌کند.

وی در پاسخ به اینکه دلیل عدم همکاری مردم چیست؟ با اشاره به افزایش قیمت زمین گفت: برخی افراد بدون استعلام از دهیاری، با مبلغ گزاف معامله انجام داده و موقع احداث متوجه می‌شوند که ساختمان در طرح بازسازی است و باید عقب‌نشینی کنند اما حاضر نیستند یک متر از زمین‌شان کسر شود حتی برخی ادا دارند دهیاری باید خسارت دهد که در توان ما

قرار می‌گیرند، در حالی‌که جوانان متخصص و تحصیل‌کرده از دستیابی به شغل متناسب محروم می‌مانند.
این جامعه‌شناس خاطرنشان کرد: این وضعیت باعث سرخوردگی بخشی از جوانان تحصیل‌کرده شده و آن‌ها را از پذیرش مشاغلی که با روحیات و مهارت‌هایشان سازگار نیست، بازمی‌دارد.

مهاجرت جوانان به کلان‌شهرها باعث خالی شدن ظرفیت‌های تولیدی در مناطق محروم شده است.

■ **نقش نظام آموزشی در آماده‌سازی جوانان برای بازار کار**
رشتیانی در ادامه گفت‌وگو با اشاره به تأثیر نظام آموزشی در اشتغال‌پذیری جوانان گفت: نظام آموزشی باید به‌عنوان یکی از مسیرهای کلیدی، نقش مؤثری در آماده‌سازی جوانان برای ورود به بازار کار ایفا کند اما متأسفانه در دهه‌های اخیر، این نظام با چالش‌های جدی مواجه بوده است.

وی افزود: گسترش بی‌رویه دانشگاه‌ها و ایجاد رشته‌های متعدد، بدون توجه به کیفیت آموزش، موجب شد تا پدیده مدرک‌گرایی شدت گیرد. در نتیجه، بسیاری از فارغ‌التحصیلان فاقد مهارت‌های لازم برای ورود به بازار کار هستند.

وی تصریح کرد: نه‌تنها محتوای آموزشی غالباً تئوریک و فاقد آموزش‌های عملی لازم بوده، بلکه ارتباط مؤثر میان دانشگاه و صنعت نیز شکل نگرفته. این نبود پیوند سبب شد که آموزش عالی مسیر جداگانه‌ای را از نیازهای واقعی بازار کار طی کند.

این جامعه‌شناس با تأکید بر اهمیت مهارت‌هایی مانند کار تیمی، خلاقیت، ارتباط مؤثر، مذاکره و تاب‌آوری بیان کرد: نظام آموزشی ما کمتر به این مهارت‌ها توجه کرده است، در نتیجه، بسیاری از فارغ‌التحصیلان نه‌تنها در رشته تحصیلی خود مشغول به کار نمی‌شوند، بلکه نمی‌توانند از دانش و توانایی‌های خود به‌درستی بهره‌برداری کنند.

رشتیانی عنوان کرد: نظام آموزشی می‌توانست نقش مؤثری در کاهش بیکاری ایفا کند، مشروط بر آنکه هم‌راستا با نیازهای واقعی بازار کار و مهارت‌محور عمل می‌کرد.

■ پیامدهای مهاجرت جوانان از شهرهای کوچک به کلان‌شهرها

وی سپس در پاسخ به پرسشی درباره تأثیر مهاجرت جوانان از مناطق روستایی و شهرهای کوچک به کلان‌شهرها گفت: مهاجرت جوانان به‌ویژه به پایتخت، موجب خالی شدن مبدأ از نیروی جوان، تحصیل‌کرده و ماهر می‌شود. این در حالی است که همین نیروها می‌توانستند در جهت توسعه و آبادانی محل تولد خود

نقش آفرینی کنند.

وی ادامه داد: مهاجرت درون‌کشوری جوانان، شباهت‌هایی با مهاجرت نخبگان به خارج دارد؛ چراکه در هر دو حالت، سرمایه انسانی از محل اصلی خود خارج شده و در نتیجه، ظرفیت‌های تولیدی، کشاورزی و صنعتی در مبدأ تضعیف می‌شوند.

این پژوهشگر مسائل اجتماعی همچنین به پیامدهای این مهاجرت در مقصد اشاره کرد و افزود: تمرکز جمعیت در کلان‌شهرها مشکلاتی چون رشد حاشیه‌نشینی، فشار بر زیرساخت‌های شهری و نابرابری در دسترسی به امکانات را تشدید کرده است. این وضعیت منجر به توسعه نامتوازن و آشکار شدن ضعف برنامه‌ریزی منطقه‌ای در کشور می‌شود.

رشتیانی با انتقاد از سیاست‌های ناعادلانه توزیع منابع اظهار کرد: امکانات آموزشی، شغلی و رفاهی به‌طور نامتناسب در چند کلان‌شهر متمرکز شده‌اند. این نوع تمرکز، خود به نوعی سیاست تشویقی برای مهاجرت جوانان به شهرهای بزرگ تبدیل شده است.

وی اذعان کرد: باید با توسعه متوازن امکانات در سطح استان‌ها و ایجاد فرصت‌های شغلی و رفاهی در مناطق مختلف کشور، مسیر را برای ماندگاری جوانان در شهرها و روستاهای خود هموار کرد. تنها در این صورت است که می‌توان به توسعه پایدار و فراگیر در کشور امید داشت.

اشتغال ناپایدار موجب کاهش امید اجتماعی، افزایش اضطراب و تزلزل در تصمیم‌گیری‌های مهم زندگی می‌شود.

■ **راهکارهای تقویت اعتماد به آینده شغلی در میان جوانان**
این جامعه‌شناس، در پاسخ به پرسشی درباره چگونگی افزایش اعتماد نسل جوان به آینده شغلی، بر اهمیت حمایت واقعی از صنایع نوپا و شرکت‌های دانش‌بنیان تأکید کرد و گفت: زمانی که شرکت‌های دانش‌بنیان واقعی (نه صوری و رانت‌محور) به‌درستی حمایت شوند و این فرصت‌ها در اختیار گروه‌های مختلف جوانان قرار گیرد، می‌توان به‌تدریج شاهد کاهش محسوس بیکاری و افزایش امید به آینده شغلی در جامعه بود.

رشتیانی متذکر شد: جوانان بتوانند در قالب کارآفرینی، چه به‌صورت فردی و چه از طریق کسب‌وکارهای خانوادگی یا محلی، فعالیت و از سبوی نهادهای حمایتی پشتیبانی جدی دریافت کنند. مسیر اشتغال‌زایی و اعتماد به آینده برای آنان هموارتر خواهد شد.
وی همچنین به نقش نظام آموزشی در این زمینه اشاره کرد و گفت: نظام آموزشی کشور باید به‌طور جدی مهارت‌محور و کاربردی‌تر شود. آموزش‌ها باید بر اساس نیاز واقعی بازار

جوانی- خبر

یک جامعه‌شناس مطرح کرد:

ضعف مهارت‌محوری؛ چالش اصلی آموزش عالی وبازار کار جوانان

حمایت هدفمند از شرکت‌های دانش‌بنیان و کارآفرینی، کلید افزایش امید به آینده شغلی است/ شبکه‌های اجتماعی با ارائه الگوهای غیرواقعی، گرایش جوانان به شغل‌های کوتاه‌مدت و ناپایدار را افزایش می‌دهند

کار و صنعت طراحی شود تا فارغ‌التحصیلان احساس کنند که مهارت‌های آن‌ها در جامعه کاربرد دارد.
این تحلیلگر مسائل اجتماعی خاطرنشان کرد: ایجاد فرصت‌های شغلی واقعی، مبتنی بر حمایت هدفمند از کارآفرینی و اصلاح سیاست‌های آموزشی، می‌تواند نقش مهمی در افزایش امید و اعتماد جوانان به آینده شغلی خود ایفا کند.

■ نقش دولت، خانواده و رسانه‌ها در فرهنگ‌سازی اشتغال

رشتیانی، در ادامه این گفت‌وگو با اشاره به نقش نهادهای مختلف در ایجاد فرهنگ اشتغال‌پذیری در جامعه بیان کرد: دولت به‌عنوان نهاد سیاست‌گذار، نقش کلیدی در فراهم‌سازی بسترهای اشتغال دارد. حمایت از کسب‌وکارهای جوانان، ارائه تسهیلات هدفمند و تقویت نظام آموزش عالی متناسب با بازار کار، ازجمله وظایف مهم دولت در این حوزه است.

وی اضافه کرد: دولت باید شرایطی را ایجاد کند که نه‌تنها ایده‌های نوآورانه جوانان حمایت شود، بلکه آموزش‌های دانشگاهی نیز با نیازهای واقعی صنعت و بازار کار هم‌راستا باشد.

وی در ادامه به نقش خانواده اشاره کرد و گفت: خانواده‌ها می‌توانند نگرش فرزندان خود را نسبت به شغل و آینده کاری شکل دهند. تمرکز بر مهارت‌محوری به جای مدرک‌گرایی و الگوسازی از افراد موفق خانواده که در رشته‌های متناسب با بازار کار تحصیل کرده‌اند، می‌تواند انگیزه بخش قابل توجهی برای نسل جوان باشد.

این پژوهشگر حوزه جامعه‌شناسی همچنین رسانه‌ها را یکی از ابزارهای مؤثر در فرهنگ‌سازی دانست و تصریح کرد: رسانه‌ها با بازتاب واقعیت‌های بازار کار به سیاست‌گذاران، می‌توانند در تدوین برنامه‌های مؤثر اشتغال‌زایی نقش‌آفرینی کنند. از سوی دیگر، نقش‌کلیشه‌های شغلی مانند تمرکز صرف بر جایگاه اجتماعی پزشک یا مهندس) و ترویج ارزش مشاغل متنوع از طریق محتواهای آموزشی، مستند و سرگرم‌کننده، می‌تواند نگرش عمومی جامعه را نسبت به اشتغال متحول سازد.

رشتیانی تأکید کرد: هم‌افزایی دولت، خانواده و رسانه‌ها در تغییر نگرش به اشتغال، می‌تواند مسیر ورود جوانان به بازار کار را هموارتر و امیدبخش‌تر کند.

■ رابطه هویت اجتماعی جوانان با انتخاب شغلی آنان

وی، در این بخش از گفت‌وگوی خود با اشاره به تأثیر هویت اجتماعی بر انتخاب شغلی جوانان گفت: میان هویت اجتماعی افراد و نوع شغلی که انتخاب می‌کنند، ارتباط مستقیمی وجود دارد. هویت، جهت‌گیری زندگی و ترجیحات فرد را در مسیر شغلی به‌طور قابل توجهی تحت تأثیر قرار می‌دهد.

وی افزود: برای مثال، هویت جنسیتی نقش مهمی دارد؛ زن یا مرد بودن می‌تواند دامنه گزینه‌های شغلی را در نگاه فرد محدود یا گسترش دهد. همچنین، محل سکونت و بستر فرهنگی و اجتماعی منطقه نیز تأثیرگذار است. در شهرهای

مذهبی، گرایش به مشاغلی چون طبلیگی بیشتر دیده می‌شود، در حالی‌که در مناطق مرزی، به‌دلیل شرایط خاص اقتصادی و اجتماعی، تمایل به مشاغلی با ریسک قانونی بالاتر افزایش می‌یابد.
این جامعه‌شناس ادامه داد: جایگاه اقتصادی و طبقاتی نیز نقش مهمی در شکل‌گیری انتخاب‌های شغلی دارد. افراد متعلق به طبقات اقتصادی پایین، غالباً آمادگی بیشتری برای پذیرش مشاغل خدماتی یا پیدی دارند، در حالی‌که جوانان طبقه متوسط و بالا تمایل کمتری به پذیرش این نوع مشاغل از خود نشان می‌دهند. رشتیانی تصریح کرد: شناخت هویت اجتماعی و تأثیر آن بر رفتار شغلی جوانان، می‌تواند به سیاست‌گذاران در طراحی مسیرهای اشتغال متناسب با واقعیت‌های فرهنگی و اجتماعی کمک کند.

■ تأثیر اشتغال ناپایدار بر آینده‌نگری و امنیت روانی جوانان

وی با اشاره به تبعات اشتغال ناپایدار بر جوانان گفت: شغل‌های کوتاه‌مدت و فاقد امنیت، تأثیر مستقیمی بر کاهش امید اجتماعی و تزلزل در تصمیم‌گیری‌های مهم زندگی جوانان دارند. زمانی که افراد به آینده شغلی خود اطمینان ندارند، از انجام اقدامات کلیدی مانند ازدواج، سرمایه‌گذاری، خریدهای مهم و حتی مهاجرت نیز دچار تردید می‌شوند.

این تحلیلگر و کارشناس مسائل اجتماعی افزود: اشتغال پایدار، یکی از ارکان اصلی شکل‌گیری برنامه‌ریزی‌های بلندمدت در زندگی فردی و اجتماعی است. زمانی که جوان از ثبات شغلی برخوردار باشد، عزت‌نفس بیشتری پیدا می‌کند، سطح اضطراب و استرس او کاهش می‌یابد و انگیزه‌اش برای ماندن، تلاش و مشارکت اجتماعی افزایش می‌یابد.

رشتیانی با انتقاد از رشد شرکت‌های غیررسمی، بی‌ثبات و بعضاً هرمی در بازار کار بیان کرد: استفاده ابزاری از نیروی جوان و پراثری جامعه در قالب این نوع شرکت‌ها، نه‌تنها آینده شغلی افراد را تهدید می‌کند، بلکه می‌تواند به بی‌اعتمادی عمیق‌تر نسبت به نظام اقتصادی منجر شود.

وی تأکید کرد: ضروری است مدیریت کلان کشور با نگاه هوشمندانه و مسئولانه، زیرساخت‌هایی برای تضمین اشتغال پایدار فراهم کند. این مسئله در بلندمدت می‌تواند منجر به کاهش مهاجرت نخبگان، کاهش اشتغال غیررسمی و افزایش تمایل به ازدواج و فرزندآوری شود.

■ تأثیر شبکه‌های اجتماعی بر تصورات شغلی جوانان

این جامعه‌شناس، در ادامه این گفت‌وگوی تفصیلی با اشاره به نقش شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی در شکل‌گیری تصورات و انتظارات شغلی نسل جوان گفت: جوانانی که بیشتر در معرض محتوای فضای مجازی قرار دارند، اغلب تحت تأثیر تصاویر فانتزی از شغل‌ها قرار می‌گیرند. این گروه، تمایل کمتری به مشاغل صنعتی، تولیدی یا سنتی نشان می‌دهند و بیشتر به مشاغلی گرایش دارند

که با صرف زمان کمتر، رفاه ظاهری بیشتر و استفاده از ابزارهای ساده، وعده درآمدهای بالا را می‌دهند.
رشتیانی ادامه داد: هرچند این نوع شغل‌ها (بلاگری یا تولید محتوای سبک در فضای مجازی) در ظاهر جذاب هستند، اما در بسیاری از موارد پایداری و دوام بلندمدت ندارند. با این حال، مقایسه مداوم خود با الگوهای موفق و ثروتمند مجازی در جوانان حس ناکامی و حقارت ایجاد می‌کند و این مسئله بر انتخاب‌های شغلی و حتی مسیرهای تحصیلی آنان تأثیرگذار است.

وی در پایان صحبت‌های خود هشدار داد: با افزایش چنین تصورات غیرواقع‌گرایانه‌ای، خطر فاصله گرفتن جوانان از مشاغل مولد و حیاتی برای توسعه کشور بیشتر می‌شود؛ بنابراین ضروری است که سیاستگذاران فرهنگی و رسانه‌ها با تقویت سواد رسانه‌ای، تصویر واقعی‌تری از دنیای شغلی و موفقیت به جوانان ارائه دهند.

■ رفع این بحران نیازمند رویکردی چندجانبه دارد

مصاحبه با خاتم دکتر رشتیانی تصویری روشن و چندبعدی از بحران اشتغال جوانان در ایران ارائه می‌دهد؛ بحرانی که ریشه در ساختارهای اقتصادی، آموزشی، فرهنگی و اجتماعی کشور دارد. افزایش ناگهانی جمعیت جوان در دهه‌های گذشته، ضعف‌های سیستم آموزشی در تطبیق مهارت‌ها با نیاز بازار کار، و ناکارآمدی‌های ساختاری اقتصاد ایران در ایجاد فرصت‌های شغلی پایدار، مهم‌ترین عوامل شکل‌دهنده بیکاری گسترده در میان نسل جوان به‌شمار می‌روند.

از سوی دیگر، تحلیل جامعه‌شناس ما نشان می‌دهد که موضوع اشتغال فقط مسئله اقتصادی نیست؛ بلکه نگرش‌ها و هویت‌های اجتماعی، تأثیر رسانه‌ها و فضای مجازی، نقش خانواده و نهادهای دولتی، و حتی شرایط روانی ناپایدار، از اشتغال ناپایدار در انتخاب شغل و ثبات شغلی جوانان نقش بسیار تعیین‌کننده‌ای دارند. فضای مجازی، با تصویرسازی‌های اغراق‌آمیز از موفقیت‌های سریع و درآمدهای آسان، الگوهای شغلی جوانان را به سمت مشاغل غیرمولد و ناپایدار سوق می‌دهد و بدین ترتیب، امید به آینده را در میان آنان کاهش می‌دهد.

جمع‌بندی این گفت‌وگو این است که برای رفع این بحران نیازمند رویکردی چندجانبه هستیم؛ رویکردی که هم ساختارهای اقتصادی و آموزشی را اصلاح کند، هم نهادهای سیاست‌گذار را در تقویت فضای اشتغال پایدار و حمایت از صنایع نوپا و دانش‌بنیان فعال سازد، و هم فرهنگ‌سازی در سطح خانواده و رسانه‌ها را برای ارتقای مهارت‌محوری و تغییر نگرش‌های نادرست جوانان به کار و اشتغال به پیش ببرد.

بدون چنین راهبرد جامع و هماهنگ، نمی‌توان انتظار داشت که بحران بیکاری جوانان حل شود یا نسل جوان با امید و انگیزه به آینده شغلی خود نگاه کند. در واقع، اشتغال پایدار نه‌فقط یک ضرورت اقتصادی، بلکه شرط اصلی پایداری اجتماعی و توسعه متوازن کشور است.

آنتن‌دهی مشکل داشت و خیلی قطع و وصل می‌شد. با پیگیری دهیاری، فرماندار و نماینده مجلس دکل نصب شد اما بعد از گذشت دو سال هنوز تجهیزانش تکمیل نشده و منتظریم که انجام شود.

خدایاری با ابراز امیدواری از رفع معضل فاضلاب و ایجاد سطح بالای کیفیت عمومی اذعان کرد: آب‌های سطحی و فاضلاب از جوی‌ها رد شده و داخل کانالی که در انتهای روستا قرار دارد، جمع می‌شود. در انتهای کانال، زمین‌های کشاورزی و رودخانه است. نمی‌توانیم فاضلاب را به سمت رودخانه هدایت کنیم چون محیط زیست ایراد می‌گیرد. همسایه‌های اطراف کانال واقعاً در عذاب هستند.

وی با ابراز تأسف از حاصل نشدن نتیجه باوجود پیگیری‌های مستمر اهالی و دهیاری از سازمان‌های مختلف گفت: با سازمان آب و فاضلاب مذاکره کردیم که در پاسخ گفتند ما مشکل را می‌دانیم اما اعتبار نداریم. پس از درخواست‌های مکرر جهت بازدید مجدد، منتظریم تا بخشدار و فرماندار به وعده خود عمل کنند شاید فرجی شود.

وی در پایان سخنان خود ضمن درخواست از ارگان‌های مختلف جهت همکاری بیشتر گفت: روستاییان به حداقل امکانات راضی هستند. اساسی‌ترین نیاز روستا انجام روشنایی معابر در کوتاه‌مدت و دریافت قیر پارانه‌ای برای آسفالت‌ریزی است.

درخواست دهیار کریم‌آباد از مردم روستا؛

ساخت‌وسازها از طریق دهیاری و با مجوز انجام شود

با تربیت بدنی روستا نداریم. خانه‌های ورزش با تجهیزاتی بسیار کم فعالیت دارد و جابجایی اهالی روستا نیستند. سالن ورزشی نداریم و جوانان به‌ناچار در مصلی روستا، ورزش می‌کنند.

وی در پاسخ به اینکه ساخت سالن ورزشی جزو برنامه‌های عمرانی نیست؟ گفت: دهیاری‌ها اعتبار اضافه ندارند که هزینه کنند. اداره ورزش و جوانان موظف است در روستاها سالن احداث کند. ما در مرحله واگذاری زمینی به مساحت هزار متر به اداره ورزش و جوان هستیم ولی طی مذاکرات انجام‌شده، فعلاً اعتباری ندارند مگر از محل خودیاری تأمین شود. البته نمی‌توانیم در این شرایط اقتصادی به مردم فشار بیاوریم که کمک کنید تا سالی با هزینه چند ده میلیاردی ساخته شود.

وی درخصوص نحوه تأمین بودجه دهیاری بیان کرد: ۹۰ درصد اعتبارات دهیاری از سمت دولت و ردیفی که در بودجه برابر سرانه جمعیتی است، تأمین می‌شود. هرچه جمعیت بیشتر باشد اعتبار بیشتر است. البته ما به مردم پیشنهاد می‌دهیم در جدول‌گذاری‌ها و آسفالت‌ریزی به‌صورت خودیاری و همیاری کمک کنند اما اهالی گرفتارند و به هر دلیلی همت‌شان کم است و در کمک کردن ضعیف‌اند.

دهیار روستای کریم‌آباد به نبود شورای بومی در روستا به‌دلیل مشکلات اشاره کرد و گفت: سال گذشته جهت پیگیری مشکلات خصوصاً